

БОРИС ПАСТЕРНАК

СВАТБА

Част 11 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Тръгнали със звън и смях
с младата невеста,
след разходката — у тях
всичко се премести.*

*Зад завеси и врати
в нашите съседни
глъчката се прекрати —
от един до седем.*

*А в зори, в самия сън —
сън съня догоня —
пак излязоха навън
след акордеона.*

*И със своя стар баян
сипна хармониста
шум и плясък — длан о длан
блясък на мъниста.*

*Ето пак и пак, и пак
носи се частушка,
скача на кревата чак
и при нас се мушка.*

*Бяла като сняг, една
посред смях и врява,
свила в танца рамена,
като лебед плава.*

*И помахвайки с ръка,
свела поглед вляво,
сякаш не ситни с крака —
плава, плава, плава.*

*Мигом всичко онемя —
смях, игри и говор
се затриха вдън земя,
скриха се отново.*

*И пробуди се след тях
ехото вседневно,
смеси се с разкати смях
и с речта напевна.*

*И жадуващи за вие
като прашен вихър
в свода необятен, чист
гълъби извиха.*

*Сякаш гонят — погледни! —
сватбата в безкрая,
та щастливи сетнини
да ѝ пожелаят.*

*Че животът ни е миг,
в който вливат всички
в тоя свят хилядолик
своята частичка.*

*Само сватба, в свода вън
бурна — както долу,
само песен, само сън,
само гълъб волен.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.